

Чл.12, ал.5 чл.195, ал.1 и ал.2 от ЗКПО

Чл.112, ал.1, т.1 чл.124, ал.4 от ЗДДС

относно: данъчно третиране по ЗКПО и ЗДДС при изплащане на възнаграждения на чуждестранни дружества

Във връзка с Ваше запитване, заведено с вх.№. в Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. , относно прилагането на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ и Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, изразяваме следното становище:

Казус:

Фирма Х е транспортна фирма, отдаваща под наем леки МПС. Едно от тях е отдадено на фирма У /вписана в търговския регистър на Република България/. Между двете фирми има подписан договор за наем, според който наемателят /фирма У/, поема ангажимента за всички разходи по поддръжката и експлоатацията на МПС, в срока на договора.

По време на договора за същия автомобил възниква необходимостта от извършване на текущ ремонт, който може да бъде направен само в оторизиран сервиз, който се намира в република Австрия. Автомобилът пътува до въпросната държава.

Ремонтът е извършен, издадена е фактура на стойност 3 000 евро на името на собственика на МПС – фирма Х. Във фактурата е включен труд и материали, съпровождащи осъществяването на ремонта.

Фирма Х издава протокол съгл. Чл.117 от ЗДДС, с който си самоначислява ДДС.

Въпроси:

1. Как трябва да бъде отразена фактурата в дневника за покупките? Какво е счетоводното записване което трябва да се вземе?

2. Въз основа на издадения протокол самоначисленото ДДС ще бъде включено в дневника за продажбите . Кое е най-коректното счетоводно записване за тази операция?

3. Въз основа издадената от чуждестранния доставчик фактура и протокол по чл.117 от ЗДДС, фирма Х ще предяви към фирма У възстановяване на разходи на обща стойност 3 600 евро. Какъв документ различен от фактура може да бъде използван?

4.Съгласно чл.12 , ал.5, т.4 от ЗКПО и чл.195, ал.1 и 2, фирма Х трябва да удържи данък при източника на ЧЮЛ, но с република Австрия Република България има сключена спогодба за избягване на двойното данъчно облагане. Молим да ни бъде разяснен редът , с който се избягва двойното данъчно облагане. Какви документи се попълват, къде се подават, в какъв срок?

По първия зададен в запитването въпрос.

Съгласно разпоредбите на чл.124, ал.4 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него данъчни документи в дневника за покупки най-късно до третия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период по чл.72, ал.1 от закона.

Предвид текста на чл.112, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчни документи са издадените фактури по реда на този закон. В този смисъл на основание чл.125, ал.1 от ЗДДС, за Вас като получател по доставка, не възниква задължение да посочите получения документ (фактурата), издаден от доставчика (австрийската фирма) за горепосочената доставка на услуга в дневника за покупки, респективно в справка-декларация, която се съставя въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС.

Относно счетоводното записване за издадената фактура компетентен да се произнесе е дирекция „Данъчна политика” към Министерство на финансите. Запитването ще бъде препратено по компетентност.

По втория зададен в запитването въпрос.

Относно счетоводното отразяване на начисления данък компетентен да се произнесе е дирекция „Данъчна политика” към Министерство на финансите .

По третия зададен в запитването въпрос.

Данъчното третиране по ЗДДС на консумативни разходи, префактурирани от наемодател на наемател е разгледано подробно в писмо на НАП с изх. № 91-00-86 от 21.03.2007 г. В цитираното писмо е разяснено документирането на тези доставки, характерът им, правото за приспадане на данъчен кредит от наемателя и от наемодателя и др. въпроси, свързани с темата. Писмото може да се намери на интернет страницата на НАП на адрес www.nap.bg.

По четвърти зададен в запитването въпрос.

Действащият ЗКПО ограничава обхвата на възнагражденията за технически услуги, които са обект на облагане с данък при източника.

Съгласно §1, т.9 от ДР на ЗКПО „възнаграждения за технически услуги" са плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице. При сравнение на цитираното определение с определението, дадено с §1, т.9 от ДР на ЗКПО (отм.), е видно, че от 01.01.2007 г. възнагражденията за поддръжка (в т.ч.ремонт) и за други услуги от техническо естество са изключени от обхвата на възнагражденията за технически услуги.

Следователно, начислените от фирма „Х." в полза на чуждестранни юридически лица възнаграждения за ремонт, не представляват възнаграждения за технически услуги по смисъла на ЗКПО и съответно не подлежат на облагане с данък при източника по реда на чл. 195 от същия закон.

Данък при източника не се дължи при условие, че чуждестранното юридическо лице е доказало основания за прилагане на СИДДО преди изтичане на срока за внасяне на данъка. Съгласно чл.135 и следващи от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, СИДДО се прилагат след удостоверяване на основанията за това. За целта, чуждестранното лице или негов пълномощник подава искане по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП. Искането и приложените към него документи се подават в Териториална дирекция на НАП по регистрация на платеца на дохода.

Съгласно чл. 142, ал.1 от ДОПК, когато платец начислява на чуждестранно лице доходи от източник в страната с общ размер до 100 000 лв. годишно, обстоятелствата относно прилагане на СИДДО се удостоверяват пред платеца на дохода. В този случай искане за прилагане на СИДДО не се подава. В случаите по чл.142, ал. 1 от ДОПК, когато общият размер на реализираните доходи надвиши 100 000 лв. в рамките на данъчната година, основанията за прилагане на СИДДО по отношение на общия размер на доходите се удостоверяват по реда на чл. 137-139 от ДОПК пред ТД на НАП по регистрацията на платеца на дохода.

И при двете хипотези обаче чуждестранното лице следва да осигури следните документи:

- удостоверение за местно лице по смисъла на съответната СИДДО;
- декларация, че е действителен притежател на дохода и че не разполага с място на стопанска дейност, с което доходът да е действително свързан;
- договор или друго доказателство за наличие на договорно правоотношение;
- доказателства за реална престация на услугите (напр. протоколи, отчети, графици за отработено време);
- доказателства за размера на дохода, ако това не е видно от договора (напр. фактури, уведомления за дължими лихви).